

gang til Bde Behandling kommer til at ligge for, vil med Udvalgets Fleertal stemme imod Overgangen.

Sasle: Det er en forunderlig Skæbne, som det foreliggende Forslag har havt her i Rigsdagen. Da det blev indbragt i Folkethinget, blev der udtalt om det, at det var et billigt, bestemt og moderat Forslag, som kun fremkom med rimelige Duffer, med Duffer, som kunde gennemføres, uden at det vilde kunne skade Folkekirken eller Folkekirken's øvrige Medlemmer. Her er Forslaget derimod blevet modtaget paa en ganske anden Maade. Der er strax blevet sagt netop det Modsatte om det af, hvad der blev sagt i Folkethinget. Der er blevet sagt om det, at det er et Forslag, der griber dybt ind i alle kirkelige Forhold, og de Herrer have jo ved at see Udvalgets Betænkning og ved nu at høre den ærede Ordfører erfaret, at Udvalgets Fleertal foreslaaer, at Lovforslaget skal strinklægges, og at den i samme omhandlede Sags Afgjørelse skal udskydes til en senere Tid. Jeg maa sige, at jeg havde ventet, at det ærede Fleertal, efterat være kommet til denne Beslutning, ogsaa vilde have begrundet den stærkere og tydeligere, end det har gjort, og at det virkelig vilde have vist, hvorledes Forslaget kan siges at have en stor og indgribende Betydning; men derom har jeg ikke fundet Noget i dets Betænkning. Jeg har seet, at Fleertallet er kommet med den sædvanlige Paa-stand — idetmindste er det en ældre Paa-stand, som allerede blev fremsat her ifjor, da et lignende Forslag laa for — om, at det foreliggende Forslag ikke er et Forslag, som man med Rette kan kalde et Tillæg til Loven om Sognebaands Løsning. Dette Punkt blev allerede omtalt under Sagens 1ste Behandling, og jeg skal derfor ikke nu videre indlade mig paa at besvare denne Paa-stand, da jeg troer, at jeg har besvaret den saavel dengang som ogsaa tidligere; jeg vil nøies med at bede ærede Medlemmer at læse den 1ste Paragraph af Loven om Sognebaands Løsning igjennem og at eftersee, om ikke Hovedvægten, der er lagt paa, at Folk faae Ret til at løse Sognebaandet til en anden Præst end deres Sognepræst. Fleertallet søger fremdeles i Betænkningen at vise, at

Lovforslaget gaaer ud paa noget heelt Nyt, idet det vil hjemle Oprættelsen af Frimenigheder, der ere anderledes organiserede og stillede end de faste Sognemenigheder. Jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg ikke rigtigt forstaaer, hvad disse Ord: „anderledes organiserede“ skulle sige; dersom derved skal forstaaes, at disse Menigheder opstaae paa en anden Maade end andre, saa kan jeg forstaae Udtrykket; men, om jeg ogsaa fuldkomment indbømmer, at disse Menigheder opstaae paa en anden Maade og blive stillede paa en noget anden Maade ligeoverfor Staten end de øvrige Menigheder, tbet de ikke faae nogen Understøttelse af den, saa troer jeg dog ikke, at man derfor kan sige, at de, naar de først ere dannede og i Genhold til en Lov som den foreliggende ere stadfæstede, staae i Modsetning til de faste Sognemenigheder. Det er naturligt, at de ere forskellige fra dem; alt Nyt er jo forskjelligt fra det Bestaaende; og det er altsaa ogsaa noget Nyt og noget fra det Bestaaende. Forskjelligt, der indføres ved dette Lovforslag, men Noget, der staaer i Modsetning til det Bestaaende, er det ikke. Fleertallet siger endvidere i Betænkningen, at disse Menigheder ville virke indgribende i den kirkelige Samfundsorden; men, mine Herrer, vi have dog alle et Begreb om den nu bestaaende kirkelige Samfundsorden, og hvorledes er den? Er den ikke en saadan, at enhver Menighed med sin Præst staaer isoleret i Kirken, og at de kun ere knyttede til denne ved fælles Betjendelse, fælles Være og fælles Ritus og bundne til den derved, at de staae under samme kirkelige Lovgivning og under samme kirkelige Bestyrelse; der er jo ikke nogen egentlig Samvirken mellem Menighederne indbyrdes. Det forekommer mig virkelig, at Thinget, naar der i et Udvalg er en vis Sagkundskab tilstede, en Sagkundskab, som det i Betænkningen omtales, at vi Andre mangle, med Føie maatte kunne gjøre Fordring paa og vente, at Udvalgets Fleertal vilde have forklaret, hvorledes disse Frimenigheder, dersom de blive stadfæstede, kunne frygtes at indvirke forstyrrende; det er jo herom, at Udvalgets Fleertal mener, at der skal søges Raad. Naar man derhos seer lidt længere frem i Betænkningen, troer jeg, at man maa erkjende, at Udvalgets Fleertal senere kommer